

Sygn. akt I ACz 1096/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Wołczańska
Sędziowie:	SA Elżbieta Karpeta SA Lucyna Świdorska-Pilis

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	W. R.
przeciwko	Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości w (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt II C 917/12

p o s t a n a w i a :

- 1) uchylić zaskarżone postanowienie,***
- 2) rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego pozostawić do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.***

Sygn. akt I ACz 1096/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił skargę W. R. o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, z tym uzasadnieniem iż skarga nie została wniesiona przez profesjonalnego pełnomocnika.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył W. R., w którym artykułował inwektywy pod adresem Sądu i sędziów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W. R. w dniu 28 grudnia 2012 r. złożył w Sądzie Okręgowym w Katowicach pismo zatytułowane „pozew o odszkodowanie”. W petitum tegoż pisma skarżący domagał się odszkodowania za wadliwe i krzywdzące wyroki Sądu Okręgowego w Katowicach i Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Do pisma dołączony został wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 października 2012 r. (sygn. akt I ACa 755/12) w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II C 43/11). Jednocześnie powód żądał stwierdzenia niezgodności tych wyroków z prawem. Jako podstawa prawna żądania powołane zostały przepisy art. 415 kc, art. 417 §1 i §2 kc oraz art. 424§1 kpc i art. 32 Konstytucji RP.

Sąd pierwszej instancji potraktował w/w pismo jako skargę o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i odrzucił ją, a to na podstawie art. 87¹§2 kpc stanowiącego, iż w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Potraktowaniu z góry pisma wszczynającego postępowanie jako skargi o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem przeczy sam jego wydźwięk, z którego wynika, iż głównym zamiarem W. R. jest uzyskanie odszkodowania, a tylko przesłankowo stwierdzenia niezgodności orzeczeń z prawem.

Stwierdzić też należy, iż Sąd Okręgowy postępował w sposób niekonsekwentny. W. R. wstępnie bowiem wezwany został do uzupełnienia braków formalnych pozwu (przy czym wezwanie dotyczyło też wykazania podstaw dla skargi o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem) terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu, a następnie zaskarżonym postanowieniem odrzucono skargę.

Zgłoszone żądania nie mogą być łącznie rozstrzygane, bowiem do rozpoznania powództwa o odszkodowanie właściwym jest Sąd Okręgowy bądź Sąd Rejonowy (w zależności od wartości przedmiotu sprawy) natomiast skargę o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem rozpoznaje Sąd Najwyższy, przy czym składa się ją do sądu, którego orzeczenie zostało zaskarżone. W pierwszej kolejności obowiązkiem Przewodniczącego było wezwanie powoda do sprecyzowania jego pisma wszczynającego niniejsze postępowanie, w szczególności czy jest to pozew o zapłatę odszkodowania czy też skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, a to pod rygorem zwrotu tegoż pisma. Następnie dopiero, w zależności od udzielonej odpowiedzi, należało bądź wzywać o uzupełnienie braków formalnych bądź poczynić inne czynności. Tu podnieść należy, iż w sytuacji przyjęcia, iż pismo stanowi skargę – mając na uwadze, iż dołączony został wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach – należało dokonać ustalenia odnośnie jakiego wyroku stwierdzenia niezgodności z prawem domaga się W. R., a to pod kątem właściwości Sądu wynikającej z treści art. 424⁶§1 kpc.

Z powołanych względów na podstawie art. 386§1 kpc w związku z art. 397§2 kpc orzeczono jak w sentencji.